

Знайте, що сонце України сходить на Донбасі!

Перша
газета
Лиманщини

ЗОРЯ

Видається з червня 1930 року.

№6 (13499)

СУБОТА, 14 березня, 2026 року

ПОЧЕСНЕ НАЙМЕНУВАННЯ - «ЛИМАНСЬКА»

63 окрема механізована бригада Збройних Сил України відтепер офіційно має почесне найменування «Лиманська». Відповідний указ оприлюднено на сайті Президента України.

"Присвоїти 63 окремій механізованій бригаді Сухопутних військ Збройних Сил України Почесне найменування «Лиманська» та надалі іменувати її — 63 окрема механізована Лиманська бригада Сухопутних військ Збройних Сил України". Указ підписав Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

З 25 березня 2023 року бригада безперервно діє на Лиманському напрямку, обороняючи, зокрема, населені пункти Зарічне, Торське та Ямпіль, які

входять до складу громади. Почесне найменування бригаді надали з урахуванням її ролі в обороні регіону та внеску в захист держави.

За інформацією МВА, за час виконання завдань підрозділ ліквідував близько трьох тисяч російських військових і знищив понад 400 одиниць техніки, серед котрих танки, бойові броньовані машини, гармати, системи "Солнцепьок", бомбомет "Смерч-2" та інші зразки озброєння.

Начальник
Лиманської МВА
Олександр
ЖУРАВЛІОВ

«Червоний Хрест» НАПОГОТОВІ!

Український «Червоний Хрест» у м. Лиман

У Лиманській громаді безпекова ситуація продовжує погіршуватися — обстріли та руйнування залишаються щоденною реальністю. Місцевих жителів закликають за можливості виїжджати до небезпечних регіонів.

Команда Лиманського Червоного Хреста щодня готується приймати евакуйованих та надає їм речі першої необхідності, засоби гігієни й одяг. Волонтери наголошують: зволікання може бути небезпечним, а життя — найвища цінність. Звернутися за допомогою можна за телефоном +380504596621 (з 9:00 до 15:00, понеділок – п'ятниця).

Дитинство ДО УВАГИ БАТЬКІВ ЛИМАНСЬКОЇ ГРОМАДИ!

У 2026 році управління соціального захисту населення Лиманської міської ради приймає заяви на оздоровлення та відпочинок дітей віком 7–18 років, які потребують особливої соціальної уваги та підтримки. А саме: діти військовослужбовців; діти загиблих захисників; ВПО; діти з інвалідністю; діти з багатодітних і малозабезпечених сімей; обдаровані та талановиті діти; інші пільгові категорії відповідно до законодавства.

Оздоровчі зміни плануються у КП «ОДМСОК «Перлина Донеччини» (санаторії «Карпати» та «Сонячне Закарпаття», Закарпатська область)

Проїзд до закладу — самостійно. Після оздоровлення надається компенсація витрат. Для подання заяви необхідно звернутися особисто або поштою до управління

соціального захисту населення Лиманської міської ради.

Телефони для довідок:
06261 2-72-02;
06261 2-72-03;
095-610-13-83

Не зволікайте – подбайте про літній відпочинок ваших дітей завчасно.

ЛИМАНСЬКА МВА
(Виконавчий комітет)

«ФЕНІКС» ВРЯТУВАВ

На автошляху між Лиманом і Святогірськом сталася надзвичайна ситуація: у легковика під час руху відірвалося колесо, через що автомобіль зупинився просто посеред дороги. У салоні перебувало подружжя, і жінка мала травму ноги, що потребувала невідкладної медичної допомоги.

На місце оперативно виїхала евакуаційна група «ФЕНІКС». Рятувальники транспортували постраждалу до медичного закладу до Слов'янську, де їй надали необхідну допомогу.

У ДСНС зазначають, що підрозділи області щодня реагують на подібні виклики та діють максимально швидко й професійно, аби зберегти життя і здоров'я громадян, які потрапили у складні обставини.

Інформації для лиманців - наш сайт zorla.info

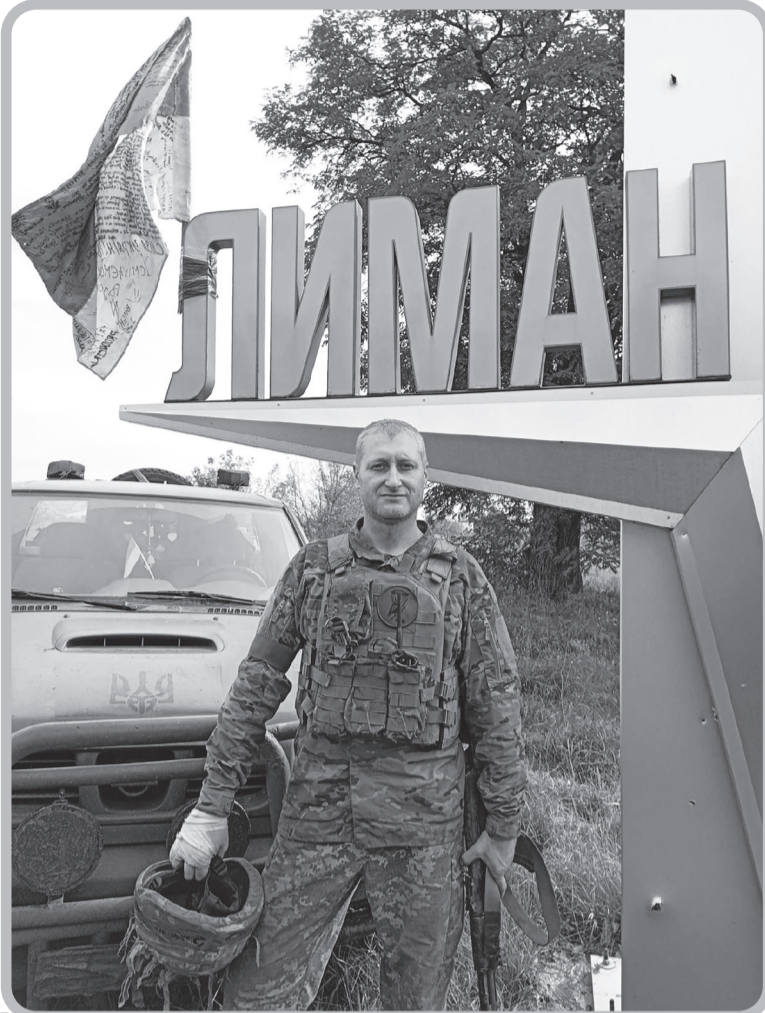

«Цей випуск газети підготовлено за фінансової підтримки Шведської асоціації медіавидавців Tidningsutgivarna для українських прифронтових медіа в межах ініціативи Національної спілки журналістів України «Frontline Press». This issue of the newspaper has been produced with financial support from the Swedish Media Publishers' Association Tidningsutgivarna for Ukrainian frontline media as part of the National Union of Journalists of Ukraine's 'Frontline Press' initiative.»

Герої не здаються

ПРАПОРОНОСЕЦЬ

Зранку до ранку в ефірі «Єдині Новини». Хто регулярно слідкує за державним хронометром телебачення «Єдині Новини», той повинен знати, що під час виконання Гімну України демонструються кадри з прифронтових територій. І кожної години телебачення свідчить про встановлення Державного Прапора країни на в'їзді у місто Лиман Донецької області зі сторони селища Дробишеве. Це сталося 1 жовтня 2022 року і Прапор України встановлював лиманець Олексій Сідельников, який хвацько запригує на капот бойової машини і з побратимом закріплюють Стяг нашої країни на в'їзді у Лиман. Це факт.

Олексій закінчує Сіверське професійне – технічне училище за фахом машиніст - тракторист широкого профілю. Тобто на кожній сільгоспмашині він і не тільки поїде і відремонтує її за будь-яких умов.

Потім технічне навчання почав у своєму місті – у ПТУ за фахом електромонтер зв'язку та СЦБ. Закінчив цей курс з відзнакою.

Однак, на цьому його професійне навчання не зупинилося. Він почав навчатися у Харківському Національному університеті радіоелектроніки за спеціальністю інженер засобів зв'язку та телебачення.

Навчався заочно, але працював у Лиманській «Тепломережі» спеціалістом по КВП та автоматичі.

Під час роботи у «Тепломережі» Олексій дві доби робив і дві відпочивав. І він поставив собі за мету створити у рідній ЗОШ №6 (гімназії) гурток «ЮНИИ

Олексій визволяючи Лиман бився, як лев. Брав у полон «ЛНР» - ців, до яких поведився, як потрібно з воєнним Статутом, а не як вони з нашими хлопцями в Оленівці. Все ми знаємо і пам'ятаємо. І головне – не забуваємо ніколи!

Олексій Олександрович Сідельников – це справжній Прапороносець нашої Держави і Лиманщини. Він завжди тримає зв'язок зі своїми побратимами - Віктором Диким, Олександром Пономаренком, Володимиром Чумаком і постійно вшановує пам'ять своїх побратимів, наприклад, як ОЛЕКСАНДРА СЕРГІЙОВИЧА КУЗЬМЕНКА. Додам, Олександр загинув у нашому селі Зелена Долина. Справжній Герой. Вічна пам'ять йому.

А моєму героїчному співбесіднику, Прапороносцю, тільки всього найкращого, а головне миру!

Хорообрі люди ніколи не говорять про нагороди. Хоча у них їх достатньо. Наш Герой нагороджений Президентом України Володи-

Так ось, нещодавно я поспілкувався з цим вже відомим на весь світ Прапороносцем, Стяговиком і Хоруговиком – Олексієм Олександровичем Сідельниковим. Всі ці три значення прапороносця прямують в одне значення – Прапорстяг несе той, який виконує почесну місію і символізує лідерство, вірність та охорону бойових чи державних символів. Наш Герой інший. Він встановив Прапор України на в'їзді у Лиман, коли рф тікало з нього.

У Олексія дитинство було нещедрим. Безбатьківщина, але матуся, Алла Вікторівна, для сина створила максимум, що змогла. За що син їй щиро вдячний. До речі, Алла Вікторівна проробила масажистом у обласному санаторії – профілакторії «Лісний» багато років, котрим керував Василь Іванович Гончаров у місті Лиман. Мати – святе.

Святе для Олексія – провулок Дружба, вулиця Бахмутська, де він жив у Лимані. А хто може забути квітучі вишні, черешні, яблуні, абрикоси, бузок, котрі буяли кожного травня у нашій столиці - Лимані? Ніхто!

43- річний Герой війни не в силах і забути свій учбовий шлях, котрий як починав так і закінчив у ЗОШ № 6 (Лиманська гімназія). Він був і залишився прихильником свого рідного учбового закладу. Там закінчив 9 класів і пішов здобувати, на мою власну думку, кваліфіковані та професійні знання.

ЕЛЕКТРОНІК». І Олексій його створив разом з директором навчального закладу Олександром Ломако. Був визначений кабінет, де двічі на тиждень Олексій займався з учнями наукою електрики, котра сьогодні, у нагоді, мабуть всім. Так що можна додати, що до всіх надбань Олексія Олександровича ще є і педагогічний фах. Це здорово!

А тепер про Героя. Вони не здаються ніколи і нікому. Вони до чистоти честі вірні, як Батьківщині, так і родині.

Олексій Олександрович у 2016 році уклав контракт із ЗСУ. І гідно ніс службу у її рядах. Він був у багатьох військових і досить небезпечних операціях, де палало все і всюди. Олексій захищав Донеччину і Луганщину, а найголовніше – Лиманщину. Він бився з триклятим ворогом, як міг і ще битися зможе.

Розвідник. А це багато сказано в одному слові «Розвідник». Це людина : по - перше, не боїться нічого і нікого; по друге - смілива до безтями; по третє – дуже ввічлива і порядна особа, яка каже в очі правду - матінку. А вона буває і гіркою, але правдивою і справедливою. Значить, доброю і чесною.

миром Зеленським орденом «За Мужність» III ступеня ще у травні 2022 року, а також знаком Пошани «Захиснику Луганщини», медаллю «Учасник АТО» та багатьма Дипломами, Грамотами, Подяками, зокрема, від директора навчально – виховного комплексу «Гімназія – загальноосвітня школа I ступеня» О. В. Ломако; генерал - лейтенанта, першого заступника керівника Антитерористичного центру СБУ О. С. Сирського; першого заступника Антитерористичного центру при СБУ генерала – лейтенанта М. В. Забродського; командира військової частини В. Я. Нестора.

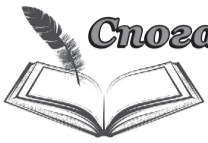
А від себе, особисте величезне спасибі Вам, Герою, і людям , хто познайомив нас: а це Сергій Кислюк і Олександр Ломако. Величезна подяка за Ваш Героїзм і шану нашій любій Лиманщині!

Слава Україні! Героям Слава!

Олександр ПАСІЧНИК

На знімках: Олексій біля Дробишевського в'їзду у Лиман на фоні встановленого ним Державного Прапора України; Герой біля БТР; орден «За мужність» і посвідчення до нього від Президента України Володимира ЗЕЛЕНСЬКОГО.

СВІДЧЕННЯ ОЧЕВИДЦІВ ВІЙНИ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ

Спогади

ЖІНКА – КВІТКА, що залишиться у пам'яті Ярової

Життя людини сповнене світлих моментів і несподіваних випробувань. Саме такою була доля **Валентини Олексіївни БОЙКО з Ярової** — жінки, яка пройшла крізь труднощі, але завжди знаходила сили дарувати тепло й красу іншим.

Рано залишившись без батьків, вона не зламалася. Закінчила Краматорське ПТУ, здобула професію швачки — дитяче захоплення стало її життєвим шляхом. Люблена справа приносила не лише задоволення, а й давала можливість поставити на ноги двох дітей — сина Артура та доньку Жанну.

Валентина Олексіївна жила разом із дітьми у батьківському домі, де з дитинства привчали малечу любити землю. Її подвір'я було справжнім квітковим раєм: від ранньої весни до пізньої осені воно майоріло різнокольоровими тюльпанами, айстрами, жоржинами, циніями, петуніями та чорнобривцями. Щедро ділилася саджанцями з сусідами, і навіть у часи війни її квіти залишалися символом життя та надії. З 2005 року Валентина Олексіївна працювала

прибиральницею в Ярівській школі. Чесна, принципова, трудолюбива — вона стала прикладом для дітей і дорослих. Її ВІДЧЕлюбов до рослин передавалася школярам: разом вони засадили подвір'я школи квітами, перетворивши його на місце радості й краси.

9 вересня 2025 року стало трагічним днем для Ярової. Валентина Олексіївна була серед тих, хто загинув від ворожого вибуху. Її життя обірвалося несправедливо й боляче, але пам'ять про неї залишиться в серцях односельчан.

Вона була працювитою жінкою, люблячою мамою, вправною швачкою, людиною з великим серцем. Її син служить у Збройних Силах України, донька працює за кордоном. А сама Валентина Олексіївна назавжди залишилася для нас жінкою-квіткою, яка подарувала світові красу й добро.

Валентина Олексіївна Бойко

Вічна пам'ять!

Загинула 9 вересня 2025 року

19 грудня 2025 року їй мало б виповнитися 69 років. Та для Ярової вона назавжди залишиться молодою душою, що розквітала разом із кожною весною.

На знімку:
Олександр РАЧКОВСЬКИЙ

Спогади

АГРОНОМ

Олександр Рачковський загинув 31 серпня 2025 року в селі Коровій Яр Краматорського району Донецької області. Чоловік потрапив під російський обстріл та був вбитий.

31 серпня 2025 року Олександр уже мав зібрані речі, щоб виїхати з села, яке було під постійними обстрілами, але, на жаль, не встиг, загинув.

Староста села Князев В.І. доправив загиблого до моргу. Поховати у селі можливості не було через воєнні дії. Олександра Рачковського поховали у Слов'янську.

В Олександра Рачковського залишилися дружина, троє синів, сестра й інші родичі. На превеликий жаль, війна забирає найкращих.

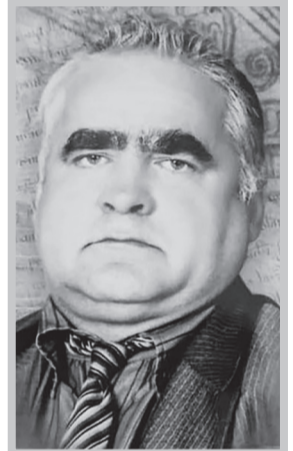
В.КНЯЗЕВ, староста Коровоярського старостинського округу

Спогади

ТЕСЛЕНКО Олександр Михайлович народився 21.09.1962 року в селі Кримки.

Після закінчення школи, здобув педагогічну освіту та все життя присвятив школі та дітям. Майже всю кар'єру працював директором школи в селі Олександрівка неподалік Кримок.

ОЛЕКСАНДРІВСЬКИЙ ДИРЕКТОР

Зі слів батьків, учнів Олександр Михайлович був вчителем від «Бога», доброю та чуйною людиною, міг знайти підхід до будь-кого. Жив школою та робив все для розвитку закладу. Всі шкільні свята був поруч з дітьми. Загинув у травні 2022 року під час обстрілу села Кримки. У листопаді 2022 року був перепохований на кладовищі села Рубці. У Олександра Михайловича залишилась сестра та два племінники.

СЕСТРА

Спогади

ТЕПЛОВОЗОРЕМОНТНИК

АДАМЕНКО Іван Іванович загинув 25 квітня 2025 року в селищі Ярова Краматорського р-н. Донецької області під час російського обстрілу.

Народився неподалік від Ярової в с. Студенок Харківської обл. З 16 років до пенсії працював на Ізюмському тепловозоремонтному заводі. Останнім часом жив з дружиною, неподалік жила і донька. А на початку війни до старих батьків приїхав син Геннадій.

25 квітня 2025 року в хату моїх батьків влучила авіабомба, та забрала життя мого батька та

брата. Батько отримав багато осколкових поранень. Мати вижила та була поранена. Батько дуже любив своїх дітей. Любив поратися на городі. До останнього їздив на машині, возив в м. Святогірськ продавати горюдину зі свого городу. Дуже любив спілкуватися з людьми. У батька залишилась 91-річна дружина, донька, троє онуків та правнучка.

ДОНЬКА

Спогади

ЧЕКАЛА НА ПЕНСІЮ... НЕ ДОЧЕКАЛАСЬ

78-річна НЕЖИДЕНКОВА Наталія Степанівна народилася загинула від російського обстрілу 9 вересня 2025 року у селищі Ярова Краматорського району Донецької області.

Вона чекала на пенсію, коли ворог ударив КАБом по черзі. Від цього обстрілу кривавого 9 вересня 2025 року в Яровій загинуло 25 людей.

Наталія Степанівна народилася 18.10.1946 р.н. та жила в Яровій. Працювала на Ізюмському

тепловозоремонтному заводі. Власної родини не мала. Наталія виховувала племінника, як свого сина, бо у ранньому віці він втратив батьків. Коли почалася війна племінник Юрій вступив до лав ЗСУ. Пані Наталія чекала на нього.

Наталія Степанівна була гарною і щирою людиною, любила працювати на власному городі. Пригощала сусідів смаколиками, котрі власноруч виростила.

Приймала активну участь у житті селища.

ОФІЦІЙНО

Від 24 лютого 2022 року, коли розпочалося повномасштабне вторгнення РФ, у Донецькій області внаслідок російських обстрілів загинула 4681 мирна людина. Ще майже 9 тисяч жителів регіону зазнали поранень.

За чотири роки великої війни правоохоронці зафіксували 68 540 випадків воєнних злочинів,

ЗЛОЧИННИ, ЗЛОЧИННИ, ЗЛОЧИННИ...

вчинених російськими військовими. Серед задокументованого — наслідки артилерійських і ракетних ударів, розстріли українських військовополонених та інші злочини окупаційних сил.

"Станом на сьогодні ворог забрав життя 4681 цивільних осіб та поранив 8983 мирних мешканців. Використавши різні види озброєння, окупанти знищили або пошкодили 78 953 об'єктів цивільної інфраструктури", — розповіли в прокуратурі.

Також у прокуратурі зазначили, що від початку повномасштабної війни у Донецькій області 49 особам оголосили підозру у вчиненні воєнних злочинів. До суду передали обвинувальні акти щодо 35 фігурантів, ще двох осіб засудили заочно.

Окремо наголошується, що лише протягом 2025 року на Донеччині загинули 954 цивільні.

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА

